

compler, er til Brug, ikke alene for Hærens, men ogsaa for Flaadens Mandskab. Ministeriet vægrede sig da ved at gaa ind paa at afgive nogen Del af Sætatens Hospital, og Ministeriets Optraeden ved denne Leilighed har været Gjenstand for en hel Del Dn-tale. Jeg har saaledes i offentlige Blade læst Beretninger om Forhandlingerne i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og der set, at en Borgerrepræsentant under Forsamlingens hydelige Tilslutning har udtalt en Besslagelse over Ministerens Modstand mod det Forlangende, som var bleven reist fra Kommunens Side. Jeg skal ikke misunde den ærede Borgerrepræsentant det Godtkjæbsbifald, han fik, lige saa lidt som jeg beklager mig over de Uttringer, som vedkommende Borgmester brugte i Borgerrepræsentationen, hvad enten det nu lod, som der staaer berettet i Dagstelegrafen, at Ministeriet havde vist en „ubegrændet“ Mangel paa Smøbekommen, eller, som det hedder i Nr. 29 af Ugeskrift for Læger, at Ministeriet havde vist en „ubegrundet“ Mangel paa Smøbekommen. Det vil imidlertid være klart for det høie Thing af, hvad jeg allerede har udtalt, at den Seigthed, som Ministeren viste mod Kommunens Forlangende, saa langt fra har været uberettiget og ugrundet, at tværtimod den modsatte Fremgangsmaade meget let kunde have havt høist betænkkelige Følger saavel for Hæren som for Flaaden. Jeg skal tillade mig lidt nærmere at behyde dette Forhold. I Garnisonssygehuset er der Plads for omtrent 400 Syge og i Sætatens Hospital for noget over 150 Syge, idet der for Diebliffet ikke findes opstillet Inventarium for flere end dette Antal Patienter. Styrken af Kjøbenhavns Garnison varierer, som ærede Medlemmer bekiendt, betydelig til de forskjellige Aarstider, men den største Styrke var i afvigte Sommer 700 Underofficerer og 5,700 Mand, og den mindste Styrke, altsaa den, som er tilstede omtrent paa denne Aarstid, er af Underofficerer og Menige 2,400 Kombattanter og 550 Non-Kombattanter. Styrken af det Mandskab, som hører til Flaaden, og som staaer i en mere eller mindre nøte Forbindelse med denne, varierer mellem 1,250 og 1,950 Mand, en Forskjel, som hidrører fra

den Udskrivningsstyrke af 700 Mand, som paa visse Tider af Aaret er tilstede. Alle disse Personer have Ret til Indlæggelse paa de militære Hospitalet, og for Størsteparten af dem er dette tillige en Forpligtelse; men foruden de militære Personer, der saaledes skulle indlægges paa de militære Hospitalet, har endnu en betydelig Del Individuer Afgang til at blive indlagt der, og jeg skal i saa Henseende hen-vise til Bestemmelserne i Lønningslovene for Hæren og for Flaaden. Lønningslovenes § 2, der ere ens for begge Værn, udtaler, at Underofficerer og Menige erholde fri Sygepleie, og i Lønningsloven for Søværnet, § 11, hedder det: „Samtlige Underofficerer, Assistentter og Skrivere erholde for deres Personer frit Lægetilsyn og frit Medicin og ere berettigede til, om de ønske det, at indlægges i det militære Sygehus. — De Menige indlægges i Sygdomstilfælde i det militære Sygehus. Kun i særegne Tilfælde og efter visse af Ministeriet nærmere bestemte Regler kan fritagelse herfor tilstedes“. I sidste Afsnit af samme Paragraf hedder det endvidere: „Koner og Børn af de Menige, Underofficerer, Assistentter og Skrivere, hvem der er tildelt Kvarter, erholde frit Lægetilsyn og frit Medicin. Det bestemmes af Ministeriet, hvorvidt Koner og Børn kunne optages i Sygehuset imod at erlægge en moderat Betaling for deres Forpleining sammesteds“. Naar ærede Medlemmer nu ville sammenlægge de forskjellige Talstørrelser, som jeg har tilladt mig at meddele, saa vil det ses, at det er et meget betydeligt Antal Individuer, som har Ret eller fortrinnsvis Afgang til at blive indlagt paa de militære Hospitalet, og da der ingen Tvivl er om, at vedkommende Krigs- og Marineminister, naar en Epidemii udbrud, i den videste Udstrækning vil benytte sin Ret til at give Koner og Børn Afgang til at blive forpleiede paa det militære Sygehus, er det klart, tror jeg, at Garnisonshospitalet da vil være aldeles utilstrækkeligt. Endnu skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ikke den Gang var Noget, der kunde være sikker paa, at ikke en extraordinær Troppesamling kunde blive nødvendig i Kjøbenhavn eller dens nærmeste Omegn. Jeg veed meget vel, at Kjøbenhavns Kommune i slige Tilfælde er